

ת"פ 15652/12/15 - מדינת ישראל נגד נתנאל אפרתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15652-12-15 מדינת ישראל נ' אפרתי
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נתנאל אפרתי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד דניאל שמשילשווילי

ב"כ הנאשם: עו"ד גבריאל טרונשווילי

הכרעת דין

האישום, התשובה לאישום והראיות

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר. על פי המיוחס בכתב האישום, ביום 6.5.14, סמוך לשעה 21:00, תקף הנאשם יחד עם אחרים את המתלון, י ל, על ידי כך שהיכו אותו באגרופים בראש ובשפה, משכו תחבושת שהיתה על כף ידו השמאלית, בשל שבר בידו וכן היכו אותו בראשו באמצעות בקבוק פלסטיק. בנוסף מיוחס לנאשם, כי באותו מועד איים על המתלון בכך שאמר לו: "החברים שלי מחפשים אותך, הראיתי לך תמונה שלהם, יודעים שאתה גר ב..... והם מתצפתים עליך" (כך במקור). בהמשך איים הנאשם על המתלון בכך שאמר לשוטר רום חתוכה, כי הוא יודע היכן משרת המתלון והיכן הוא גר, "אני לא שואל אותכם מה לעשות, אם אני ארצה אני אשב" וכי יודע כי המתלון נמצא בעשרה ימי "גימלים" (ימי מחלה).

2. תשובת הנאשם לאישום ניתנה מפי בא-כוחו ביום 26.12.16, בדיון שבו נכח הנאשם. הנאשם הודה כי נכח ברחוב יפו, סמוך לעיריית ירושלים, בתאריך ובשעה המתוארים בכתב האישום, אך כפר בכך שתקף את המתלון יחד עם אחרים, כפר באיומים, וטען כי לא אמר את הדברים שמיוחס לו כי אמר למתלון עצמו. ביחס לדברים שנאמרו לשוטר, טען הנאשם כי לא אמר את הדברים האמורים בכתב האישום, ייתכן ואמר דברים דומים, אך בכל מקרה אין מדובר באיום. הנאשם לא כפר בכך שנגרמו למתלון חבלות, אך נטען כי הן לא אירעו כתוצאה ממעשים שעשה הנאשם.

3. מטעם התביעה העידו המתלונן, השוטרים מתן עמיחי, רום חתוכה ודניאל מולודבן וכן הוגשו שתי הודעותיו של הנאשם במשטרה, תמונות חבלות של המתלונן, דו"ח סיכום ביקור של המתלונן אצל רופא, פלט שיחות טלפון נכנסות של המתלונן, מזכר שערך השוטר ברוך יחזקאל, תדפיס הודעות פייסבוק ומזכרים שערך השוטר תומר פרג'. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו וכן הוגשה הודעת המתלונן במשטרה.

4. המתלונן תיאר בעדותו כי האירוע אירע סמוך ליום העצמאות. הוא נסע ברכבת הקלה למרכז העיר וירד בתחנת העירייה, שם ראה את הנאשם עם כמה חברים. הנאשם וחבריו היכו אותו במכות אגרופים והנאשם נתן לו מכה עם בקבוק פלסטיק בפניו. הוא הצליח לברוח, רץ לכיוון כיכר העירייה, שם ראה צוות של מג"ב, הזדהה כשוטר ואמר להם שהותקף. השוטרים העלו אותו עמם לרכב, על מנת להוביל אותו למגרש הרוסים לצורך הגשת תלונה. בדרכם ראו את הנאשם וחבריו והוא הצביע בפני השוטר על הנאשם כמי שתקף אותו. השוטר אמר לנאשם להתלוות אליו לתחנה. המתלונן סיפר עוד, כי הכיר את הנאשם על רקע מערכת יחסים שהיתה לו עצמו עם ב', בת זוגו לשעבר של הנאשם. כאשר הנאשם גילה על הקשר, הוא פנה אליו באמצעות הפייסבוק, ביקש את מספר הטלפון שלו וביקש לקבוע איתו פגישה. הנאשם הגיע לבסיס שבו שירת המתלונן, והסביר למתלונן כי הוא מצוי בקשר זוגי עם ב' וכי היא מקיימת קשר עם המתלונן על מנת להרגיז את הנאשם, מאחר והם בריב. המתלונן אמר לו כי הוא ינתק את הקשר עמה, אך לאחר מכן ב' שלחה לו הודעות וביקשה שישובו לשמור על קשר. הוא אמר לה את ששמע מהנאשם והיא אמרה שהיא והנאשם כבר אינם בקשר. לכן הוא המשיך את הקשר עם ב', וכשהנאשם גילה זאת, הוא החל להתקשר אליו ולאיים עליו. הוא אמר לו כי חבריו מתצפתים על המתלונן בבסיס, כי הנאשם נתן לחבריו תמונות של המתלונן וכי יכה אותו. המתלונן חסם את הנאשם מהאפשרות להתקשר אליו, אך הנאשם התקשר ממספר חסוי והטריד אותו עד השלב שבו הם נפגשו. בחקירה הנגדית אמר המתלונן כי הוא הגיע למקום על מנת להיפגש עם ב' ולסיים את הקשר עמה פנים אל פנים וכי הנאשם עקב אחריה. המתלונן לא ידע לומר מדוע לא הזכיר בהודעתו במשטרה כי היה אמור להיפגש עם ב' באותו הערב ואמר כי ייתכן שלא ידע איך להגיב או שרצה לסגור את הסיפור כמה שיותר מהר, אך עמד על כך שהשניים היו אמורים להיפגש סמוך לזמן ולמקום האירוע. המתלונן שלל את הטענה כי הותקף רק על ידי החבורה שהיתה שם, בלי כל קשר לנאשם, ועמד על טענתו, לפיה הנאשם הגיע יחד עם אותם אנשים. המתלונן אמר כי אינו מכיר את יתר התוקפים ותיאר כי האירוע עצמו נמשך כשלוש עד ארבע דקות, ייתכן שפחות, והחל כאשר הנאשם צעק "הנה, זה הוא, זה הוא" ולאחר מכן אחד האנשים שהיו עם הנאשם דחף אותו לכיוון הקיר והיתר החלו להכותו.

5. דו"ח הפעולה ודו"ח העיכוב שערך מתן עמיחי הוגשו במקום חקירה ראשית. על פי האמור בדו"ח, בשעה שפיקד על כח שהוביל עצור למגרש הרוסים, הגיע אליהם המתלונן שהזדהה כשוטר מג"ב, כשהוא נסער ועל פניו ובגדו כתמי דם ואמר להם כי הלמו בראשו באגרופים. הם העלו את המתלונן על הרכב והמשיכו בנסיעה. בדרכם, המתלונן זיהה ארבעה חשודים שהכו אותו. הנהג דניאל עצר את הרכב וירד עם המתלונן על מנת לבדוק את פרטי המעורבים, בעוד שהוא ולוחמת נוספת נשארו ברכב כדי לשמור על העצור. אחד החשודים ניגש למתלונן, ודניאל הדף אותו מתוך חשש שהחשוד ישוב ויפגע במתלונן. הנהג ביקש מהחשוד תעודת זהות והורה לו להתלוות אליהם לתחנת לב הבירה. עוד צוין כי החשוד דיבר לא יפה אל השוטרים, איים, קילל, ניבל את פיו והעליב את השוטר. בדו"ח העיכוב שערך העד נכתב כי תגובת הנאשם לעיכוב הייתה "עזוב אותי לא עשיתי כלום זה לא אני לא תקפתי אותו". בחקירה נגדית התברר כי העד אינו זוכר את מרבית פרטי האירוע וכי לא הכיר את המתלונן קודם לאירוע.

6. המזכר שערך השוטר דניאל מולדובן הוגש במקום חקירה ראשית. על פי האמור בו, בהיותו ברכב בדרכו להוביל עצור למגרש הרוסים, הגיע אליו המתלונן בריצה, ביקש עזרה ואמר שהותקף. על שפתיו היה כתם דם וכך גם על חולצתו באזור החזה. הוא העלה את המתלונן על הרכב והמשיך בנסיעה לכיוון מגרש הרוסים, כשלפתע ראה ארבעה חשודים, שהמתלונן זיהה בהם את אחד התוקפים. הוא עצר ויצא עם המתלונן מהרכב. הנאשם התקרב אליהם בצורה מאיימת והוא הדף אותו עם ידיו. הוא זיהה את הנאשם באמצעות תעודת זהות והודיע לו שהוא מעוכב לתחנת לב הבירה בחשד לתקיפה. הנאשם אמר "זה לא אני לא עשיתי כלום זה משהו אחר, אני מכיר את השוטר ואני מסוכסך איתו". בחקירה נגדית הבהיר כי העיכוב של הנאשם לתחנה התבצע בדרך של לקיחת תעודת הזהות שלו והוראה להגיע ברגל לתחנה. עוד הבהיר, כי הוחלט על עיכובו של הנאשם בלבד מאחר והוא היה הדומיננטי ביותר, המתלונן הצביע עליו ואף הנאשם אמר שהוא מסוכסך עם המתלונן.

7. המזכר שערך השוטר רום חתוכה (ת/9) הוגש במקום חקירה ראשית ועולה ממנו כי במהלך שמירה על הנאשם אמר הנאשם "אני מכיר את הבסיס שלו יש לי קשרים אני הבנאדם הכי מקושר בארץ הייתי גם בתוך בסיס מג"ב יהודאי". כששאל את הנאשם האם יודע את מיקום יחידת הבירה בתוך הבסיס, הנאשם אמר לו את מיקומה. עוד נכתב כי הנאשם קילל ואמר "אני לא שואל אתכם מה לעשות אם אני ירצה אני ישב" וכן "מי אתה בכלל יאפס, לך תזדיין" (כך במקור), וכן אמר כי הוא מכיר את המתלונן, יודע איפה הוא גר בדיוק ויודע שהוא נמצא בעשרה "גימלים" ודברים דומים. העד הבהיר בבית המשפט, כי המתלונן שירת עמו באותה יחידה, וכי לא ציין זאת בדו"ח שערך מאחר וחשב שהדבר מובן מאליה. בחקירתו הנגדית השיב כי לא אמר שהנאשם התכוון בדבריו אל המתלונן.

8. המזכר שערך השוטר ברוך יחזקאל (ת/10) הוגש בהסכמה ונכתב בו, כי לאחר מספר פעמים שבהם ביקש מהנאשם לעמוד במקום ולא להפריע והנאשם לא נענה לבקשתו, הוא ניגש לנאשם וביקש שיירגע ויפסיק לקלל ולאיים. הנאשם ענה לו "מי אתה בכלל יאפס?" (כך במקור). הוא הניח את ידיו על הנאשם, הצמיד אותו לקיר והורה לו לעמוד במקום מבלי לזוז.

9. בתעודה הרפואית (ת/4), שנערכה בעניינו של המתלונן ביום 7.5.14, נכתב כי המתלונן סובל מנפיחות מינימלית באזור השפה התחתונה מצד שמאל. בתמונות המתעדות את המתלונן קשה מאד להבחין בחבלות על פניו או על חזהו, אך ניתן להבחין בפצע על זרת יד שמאל.

10. פלט שיחות הטלפון הנכנסות למנוי הרשום על שמו של המתלונן, אשר הוגש בהסכמה, מלמד כי בין התאריכים 1.4.14-6.5.14, נרשמו 38 שיחות טלפון ממספר הטלפון של הנאשם רובן ביום אחד בתוך התקופה, שמועדו המדויק אינו ידוע, שכן אין בדו"ח עמודה המציינת את תאריכי השיחות וטווח התאריכים מופיע בכותרת הדו"ח בלבד.

11. במזכרים שערך השוטר תומר פרג' (ת/12-ת/15) מתועדות פעולות חקירה שונות שביצע, ועיקר תוכנם עדויות מפי השמועה.

12. בהודעתו של הנאשם במשטרה מיום 7.5.14 (ת/1), אמר הנאשם כי לא איים על המתלונן וכי בפעם האחרונה

ששוחח עמו היה כאשר הגיע לבסיס שבו משרת המתלונן, אמר לו שהוא אוהב את הבחורה וביקש מהמתלונן לא לצאת איתה. ביחס ליום האירוע, טען כי הגיע לתחנת הרכבת הקלה על מנת לפגוש ידידה שלו ולא תקף את הנאשם ואינו יודע מדוע המתלונן והשוטרים ניגשו אליו. הנאשם אמר כי לו היה רוצה להכות את המתלונן, היה בא לבד וללא אנשים נוספים וכי בשעת האירוע היה לבד, ללא חברים. הנאשם כפר בכך שהתכתב עם המתלונן בפייסבוק, וכאשר הוצגה לו התכתבות פייסבוק בינו לבין המתלונן, אמר שייתכן כי מי שהתכתבה בשמו היתה ב'. לדבריו, קיבל את הטלפון של המתלונן מב' והתקשר אליו פעם אחת בלבד, לפני הפגישה ביניהם בבסיס. הנאשם כפר בכך שהתקשר למתלונן עשרות פעמים לרבות מטלפון חסוי.

13. בהודעתו של הנאשם במשטרה מיום 26.10.14 (ת/2), הוא נחקר בשורות 12-31 על תלונתו של המתלונן. הנאשם שב והכחיש כי התקשר למתלונן, ולאחר שהוטחו בו פלטי שיחות הטלפון הנכנסות לטלפון של המתלונן, אמר שאם הדברים מופיעים בפלטים, אז הוא אמנם התקשר ולא ידע להסביר מדוע בחקירתו הקודמת אמר כי לא התקשר.

14. בעדותו במשפט סיפר הנאשם, כי הכיר את המתלונן לאחר שנודע לו כי האחרון "התעסק עם ב' " בפייסבוק. הפעם היחידה בה פגש במתלונן היתה כשהגיע אליו לבסיס יהודאי וביקש ממנו שלא יתקרב לב'. המתלונן הסכים ומחק את מספר הטלפון שלה לנגד עיניו. לדבריו, כלל לא פגש את המתלונן ביום האירוע, ובאותו מועד, שהיה ערב יום העצמאות, היה לבדו ברחוב החבצלת, צפה בהופעות, ולא היה קרוב כלל לתחנת הרכבת הקלה שליד כיכר העירייה. בהיותו ברחוב החבצלת עצרו אותו לפתע השוטרים וביקשו ממנו תעודת זהות. הוא לא קילל ולא התווכח איתם כלל, למעט עם שוטר שאמר לו שהוא אפס מאופס והוא אמר לשוטר שהוא אפס. לאחר שבדקו את תעודת הזהות שלו והחזירו לו אותה הוא הגיע לתחנה ברגל על פי הנחית השוטרים. בחקירה ראשית התייחס הנאשם להודעות פייסבוק שנטען כי הוחלפו בינו לבין המתלונן (ת/11) ואמר כי על פי זכרונו מדובר בהודעות שהוחלפו לפני הפגישה בין השניים בבסיס יהודאי, וכי לאחר אותה פגישה, לא היה לו קשר נוסף עם המתלונן. בחקירה נגדית הוצגו לו שוב אותן הודעות והוא אמר שאינו זוכר שיש כזה עם המתלונן, כי השיח עם המתלונן קודם לפגישה היה דרך עמוד הפייסבוק של ב' ולא שלו עצמו, וייתכן כי מי ששוחח עם המתלונן באותן הודעות הייתה ב' שנכנסה לעמוד הפייסבוק שלו. הנאשם הכחיש כי נחקר פעם נוספת והכחיש כי ת/2 היא הודעתו, הכחיש כי התקשר למתלונן 38 פעמים וטען כי הטלפון שמספרו היה בעבר שלו אך נמסר לחברו, אולם לא יודע לומר מתי. עוד הכחיש הנאשם, כי ידע שב' הוסיפה לקיים קשר עם המתלונן ועל כן תקף אותו. לשאלת בית המשפט השיב הנאשם, כי כאשר עוכב על ידי השוטרים היה לבדו ולא היה עמו או לידו איש.

דין והכרעה

15. אפתח בבחינת עדויות השוטרים; מתוך עדותו של מתן עמיחי ניכר שהוא לא זכר את האירוע, דבר שהוא סביר לנוכח חלוף הזמן והעובדה שמתוקף תפקידו וודאי נטל חלק באירועים רבים בעלי אופי דומה. חלק גדול מתשובותיו בחקירה נגדית מלמד כי הדברים שהוא אמר בבית המשפט היו הערכות שלו לגבי מה שאירע ולגבי חלק מהכתוב בדו"ח הפעולה הוא אף התקשה לאשר שמדובר בדברים נכונים. חמור מכך, לא ברור כיצד שוטר זה יכול היה לכתוב בדו"ח שערך כי הנאשם קילל וגידף, להעיד בבית המשפט כי זכורות לו הקללות שקילל הנאשם בתוך הרכב ומחוצה לו ולערוך דו"ח עיכוב ולכתוב בו את תגובתו של הנאשם לעיכוב, בשעה שעל פי עדותו וגם על פי עדות

השוטר דניאל, הוא עצמו כלל לא ירד מהרכב, לא ניגש לנאשם והנאשם לא הועלה לרכב אלא התבקש להגיע בכוחות עצמו לתחנת המשטרה. עדותו של מתן הייתה רצופת סיסמאות ואמירות כלליות שקשה לחלץ מתוכן התייחסות קונקרטית למקרה, ועל כן לא ניתן לקבוע על בסיסה דבר ואף לא ניתן לקבל את האמור בדו"ח הפעולה שכתב בהתאם לכלל הקפאת הזכירה שבעבר.

לא מצאתי לקבל גם את עדותו של השוטר רום חתוכה, אשר זכר את האירוע באופן מעורפל בלבד. העובדה כי לא ציין במזכר שערך כי הכיר את המתלון, כמו גם הנימוק שנתן להשמטתה של עובדה חשובה זו, מעוררים תמיהה רבה ואינם מאפשרים אף לקבל את הדברים שכתב במזכר בהתאם לכלל הקפאת הזכירה שבעבר.

16. מנגד העד דניאל זכר את עיקר פרטי האירוע וניתן לקבוע עובדות על פי עדותו, שלא מצאתי טעם לפקפק בה, וכן אין מחלוקת בנוגע לעובדות המפורטות במזכר שכתב השוטר ברוך יחזקאל ואשר הוגש בהסכמה ללא חקירה נגדית, אם כי חשיבותו של האמור במזכר זה שולית, שכן עובדות אלה אינן מיוחסות לנאשם בכתב האישום ואינן מסייעות לברור האשמה.

17. מתוך עדותו של המתלון עלו מספר תמיהות שלא התבררו, בפרט בכל הנוגע לקשר עם ב', לשאלה האם נקבעה ביניהם פגישה באותו הערב ומה הייתה תכליתה, ברם גם המתלון וגם ב' טענו בפני השוטרים כי ב' לא הייתה עדה לתקיפה (נ/1 שורה 49 וכן ת/14). בנוסף, טענתו של המתלון כי לאחר שב' אמרה לו שהיא אינה מצויה בזוגיות עם הנאשם, הוא החליט להמשיך עמה את הקשר, אינה עולה בקנה אחד עם טענתו, לפיה הגיע למקום האירוע על מנת להיפרד ממנה. על אף האמור גרסתו, של המתלון הייתה ברובה המכריע עקבית וסדורה. חרף המחלוקת בינו לבין הנאשם בנוגע לקשר עם ב' לא התרשמתי כי היה לו מניע לטפול על הנאשם אשמת שווא, ומעבר לכך- עדותו נתמכת בראיות חיצוניות המחזקות אותה ובהן עדות השוטר דניאל והאמור בהערת החוקר שגבה את הודעת המתלון ובתעודה הרפואית בנוגע לחבלות שעל פניו וכתם הדם על חולצתו, פלט שיחות הטלפון המלמד על ריבוי שיחות הטלפון שהתקשר אליו הנאשם, פלט תכתובת הפייסבוק, ושקרים ותמיהות שעלו מתוך גרסת הנאשם ביחס לראיות אלה וביחס לאירוע עצמו, כפי שיפורט בהמשך.

18. עדותו של הנאשם סתרה בפרטים מהותיים ראיות אובייקטיביות ואף עלו סתירות מתוך אמרותיו השונות. כך למשל, עדותו בחקירה ראשית במשפט, לפיה שהה ברחוב החבצלת לבדו וכלל לא התקרב לתחנת הרכבת הקלה סתרה את דבריו במשטרה לפיהם ביום האירוע הגיע לרכבת הקלה כדי לפגוש ידידה (ת/1 שורה 4), ואף סתרה את תשובתו לאישום, בה אישר כי נכח ברחוב יפו בסמוך לעיריית ירושלים במועד המתואר בכתב האישום. בחקירה נגדית אמנם ניסה הנאשם לתקן את הדברים כשאמר שהתכוון לפגוש ידידה שגם שמה ב' (אחרת), ברחוב החבצלת, ואולם ההסבר שהתפתח תוך כדי העדות לא הותיר רושם מהימן. גם טענתו של הנאשם כי כשנעצר על ידי השוטרים היה לבדו נסתרת מתוך עדותו של השוטר דניאל ואף מתוך עדות המתלון.

הנאשם התכחש לעצם העובדה כי נחקר פעם נוספת בנוגע לקשריו עם המתלון, הגם שהודעתו, ת/2, הוגשה בהסכמה תוך ויתור על חקירת גובה ההודעה. אניח לזכות הנאשם כי חלוף הזמן באמת ובתמים הקהה את זכרונם בכל הנוגע לקיומה של אותה חקירה נוספת ולא אזקוף את הכחשתה לחובתו. ברם, גם הנחה מקלה זו, אין בה כדי להסביר סתירות שעולות בין גרסתו במשפט לבין ההודעה, למשל העובדה העולה מתוך פלט שיחות הטלפון הנכנסות לטלפון של

המתלון (ת/5 שהוגש בהסכמה), לפיה הנאשם התקשר כ- 40 פעמים למתלון בחודש וחצי שקדם למועד האירוע, אותה אישר הנאשם בת/2 (שורות 20-27) אך התכחש לה במשפט, וניסה לתרצה בכך שהעביר את מכשיר הטלפון שלו לחבר ששמו לא נאמר ואף לא ידע לומר מתי הדבר נעשה.

גם התייחסותו של הנאשם להודעות הפייסבוק שהוחלפו בינו לבין המתלון לוקה בסתירה פנימית ואין בה היגיון; בעוד שבעדותו בחקירה ראשית אישר את חלופת ההודעות בחקירה נגדית הכחיש אותה, טען כי התכתב עם המתלון דרך הפייסבוק של ב' וכי היא זו שקיימה את השיח עם המתלון בשמו דרך עמוד הפייסבוק שלו. בטענה אחרונה זו אין כל היגיון, שכן למקרא ההודעות ניתן ללמוד כי בהתכתבות זו הנאשם ביקש מהמתלון את מספר הטלפון שלו, וכי מדוע שב' תרצה להתחזות לנאשם ולקיים תקשורת פייסבוק עם המתלון בה תבקש את מספר הטלפון שלו, אם היא ממילא מקיימת עמו קשר גלוי ויודעת את המספר?

הנאשם טען כי לאחר שהמתלון הבטיח לו שינתק את הקשר עם ב', לא היה לו עוד עניין כלשהו עם המתלון. דא עקא, שפלט שיחות הטלפון הנכנסות של המתלון מלמד כי גם לאחר הפגישה עם הנאשם הוא הוסיף לקיים קשר עם ב', ובכך יש כדי לסתור את טענת הנאשם. בהקשר זה אומר, כי הגם שהפלט הוגש בצורה שאינה מלאה, באופן שחסרה בו עמודה המציינת את תאריכי השיחות, מאחר והוגש בהסכמה וטווח התאריכים שבו התקיימו השיחות מופיע בראשו, אין מניעה להתייחס לתוכנו.

התרשמתי כי גרסאותיו של הנאשם גם בבית המשפט וגם במשטרה תכליתן הייתה אחת- להרחיק את עצמו מהאירוע ומקשר כלשהו עם המתלון למעט פגישה אחת בודדת, והסתירות ואי אמירת האמת שעלו מתוכן יש בהן כדי לחזק את עדותו של המתלון.

19. מתוך מכלול הראיות ניתן לקבוע כי הקשר שקיים המתלון עם ב' חרה לנאשם, והוא התרעם על כך שהקשר בין השניים לא נותק לאחר שנפגש עם המתלון בבסיסו וביקש ממנו לנתקו. על כן, לאחר אותה פגישה הנאשם התקשר עשרות פעמים למתלון, הטרידו ואיים עליו באומרו שחבריו מתצפתים עליו בבסיס והוא יכה אותו.

ביום האירוע פגש הנאשם במתלון בסמוך לתחנת הרכבת הקלה שליד כיכר העירייה. הנאשם היה מלווה בחבריו, וכאשר הבחין במתלון אמר להם: "הנה הוא" ו"תתפסו אותו". הנאשם וחבריו הכו את המתלון באגרופים והנאשם אף הכה אותו בפניו באמצעות בקבוק פלסטיק. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלון חבלה בשפתו. המתלון ברח מהמקום לכיוון כיכר צה"ל ובמרחק קצר משם ראה ג'יפ של מג"ב. המתלון ביקש את עזרת השוטרים, שהובילו עצור למגרש הרוסים והם העלו אותו לרכב והחלו לנסוע. כעבור זמן קצר המתלון הבחין בנאשם ובשלושת חבריו ואמר זאת לשוטרים. הם עצרו את הרכב והשוטר דניאל ירד ממנו. הנאשם התקרב לעבר המתלון ודניאל הדף אותו בתנועת יד. דניאל בדק את תעודת הזהות של הנאשם בלבד והורה לו להגיע לתחנת המשטרה. הנאשם הגיע בכוחות עצמו לתחנת המשטרה.

20. התנהלותם של השוטרים כלפי הנאשם משונה ומעוררת תמיהה רבה. אני מתקשה להבין כיצד זה שוטרים במשטרת ישראל מאתרים חשוד באירוע אלימות, מודיעים לו על עיכובו אך משחררים אותו ומורים לו להגיע בכוחות עצמו לתחנה. בנוסף, החלטתם של השוטרים לעכב את הנאשם בלבד, מבלי אפילו לברר את פרטי הזהויה של

המעורבים האחרים אף היא מתמיהה ומעוררת אי נחת. השוטר דניאל אמנם נתן לזה הסבר מסוים ואמר שהנאשם הוא שקשר את עצמו לסכסוך וכן כי המתלון הצביע על הנאשם, ואולם אף אם חלקו של הנאשם באירוע היה מרכזי, אין זה פוטר את המשטרה לכל הפחות מלברר את פרטי הזיהוי של האחרים, ולו בשל כך שהם היו עשויים להיות עדים לאירוע, לא כל שכן חשודים במעורבות בו. אני ערה לכך כי באותה עת הובילו השוטרים ברכבם עצור, והיו כבולים לנהלים שלא אפשרו להם לאסוף עמם עצור נוסף, ואולם העובדה כי איש מהם לא שקל אפילו את האפשרות לקרוא לתגבור, שעה שעמדו לפנייהם ארבעה חשודים נוספים במעשה אלימות כלפי שוטר, מעלה סימני שאלה קשים בנוגע לשיקול הדעת שלהם. מדובר במחדל של ממש, ואולם בסופו של יום לא סברתי כי יש בו כדי לפגוע בהגנת הנאשם בכל הנוגע לחלקו הראשון של האירוע, שכן הנאשם עצמו הרחיק את עצמו באופן גורף ממקום האירוע ואף הכחיש כי היו עמו אחרים. מנגד מובן, כפי שאף הובהר לעיל, כי להתנהלות השוטרים הייתה השפעה ממשית על מידת האפשרות לקבוע ממצאים בנוגע להתרחשות מרגע עיכובו של הנאשם.

21. העובדות שנקבעו מבססות את המסקנה כי הנאשם ביצע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי המתלון. לא הובאו ראיות לאיומים המתוארים בסעיף 2 לפרק העובדות שבכתב האישום, ולא הוכחו מעבר לספק סביר האיומים שמתוארים בסעיף 3 לאותו הפרק.

המתלון תיאר בעדותו בבית המשפט דברי איום שהשמיע כלפיו הנאשם בשיחות הטלפון שהתקשר אליו, ולא תיאר השמעת דברי איום שהושמעו במהלך המפגש האלים עם הנאשם. לכאורה יש בכך משום סתירה לאמור בכתב האישום, שהוא פרשנות התביעה להודעתו של המתלון במשטרה נ/1. דא עקא שעיון בנ/1 בשורות 13-15 מלמד כי אין מדובר בסתירה, וכי לא מן הנמנע כי התביעה היא שטענה בעת ניסוח כתב האישום בפירוש הודעתו של המתלון. אינני סבורה כי מדובר בשוני שיש בו כדי לפגוע במהימנות המתלון, ואולם משעה שנושא זה לא הובהר במהלך עדותו במשפט, לא מצאתי כי ניתן לקבוע שדברי האיום שנטען כי הנאשם השמיע במהלך שיחות הטלפון עם המתלון, הוכחו מעבר לספק סביר וכי ניתנה לנאשם אפשרות להתגונן מפני הרשעה בגינם.

22. לנוכח האמור לעיל אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו בכתב האישום, ומרשיעה אותו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, במעמד הצדדים